

prima instanță: E. Cojocari
instanța de apel: N. Cernat, A. Pahopol, L. Bulgac

dosarul nr. 2ra- 2204/16

ÎN C H E I E R E

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Tatiana Panaghiu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Tatianeii Panghiu împotriva notarului public Roman Soltan, Cristinei Iachimov (Solcan) și Larisei Morari cu privire la declararea nulității absolute a declarațiilor de acceptare a succesiunii testamentare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Tatiana Panaghiu și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 20 octombrie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 22 iulie 2015, Tatiana Panaghiu a depus cerere de chemare în judecată împotriva notarului public Roman Soltan, Cristinei Iachimov (Solcan) și Larisei Morari cu privire la declararea nulității absolute a declarațiilor de acceptare a succesiunii testamentare.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 22 iunie 2010, Larisa Morari și Cristina Iachimov (Solcan) și-au manifestate opțiunea succesorală în sensul acceptării succesiunii rămase după decesul Ioanei Dimitri, declarații autentificate de către notarul public Roman Soltan în cadrul dosarului succesoral nr.350575/10.

Susține că, actele juridice contestate contravin legii și anume, art. art.199 alin.(2), 26-2017, 220 și art.228 Cod civil.

Menționează că, declarațiile de acceptare a succesiunii nr. 4149 și nr.4150 emise în dosarul succesoral nr.350575/10, aflate în procedura notarului public Roman Soltan sunt contrare pct.20 al Regulamentului cu privire la modul de îndeplinire a actelor notariale și completare a registrelor notariale, aprobat prin ordinul nr.95 din 28 februarie 2008, emis de Ministerul Justiției al RM și sunt emise în urma unor înțelegeri dolosive și care au fost perfectate prin dol și neglijență.

Solicită, declararea nulității absolute a actelor juridice și anume a declarațiilor de acceptare a succesiunii testamentare a Cristinei Iachimov (Solcan) nr. 4150 și Larisei

Morari nr. 4149 din 22 iunie 2010, perfectate și autentificate de către notarul public Roman Soltan pe dosarul succesoral nr.350575/10.

Ulterior, reclamanta a depus altă cerere de chemare în judecată împotriva notarului public Roman Soltan, Cristinei Iachimov (Solcan) și Larisei Morari, solicitând declararea nulității absolute a declarațiilor de acceptare a succesiunii testamentare a Cristinei Iachimov (Solcan) cu nr. 4150 și a Larisei Morari cu nr.4149 perfectate și autentificate de către notarul public Roman Soltan pe dosarul succesoral nr. 350575/10, declararea nulității absolute a actelor juridice și anume a declarațiilor de acceptare a succesiunii testamentare a Cristinei Iachimov (Solcan) și Larisei Morari din 22 iunie 2010, perfectate și autentificate de către notarul public Roman Soltan pe dosarul succesoral nr. 350575/10.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 octombrie 2015 a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, pretențiile reclamantei sunt neîntemeiate, iar notarul public Roman Soltan a acționat în conformitate cu prevederile legale în raport cu succesorii Cristina Iachimov (Solcan) și Larisa Morari și a respectat procedura în ceea ce privește conținutul declarațiilor de acceptare a succesiunii.

Totodată, prima instanță, respingând pretențiile reclamantei, nu a constatat vicierea consimțământului Cristinei Iachimov (Solcan) și Larisei Morari la depunerea cererii de acceptare a succesiunii din 22 iunie 2010, cererile în cauză reprezentând manifestarea voinței acestora de a accepta o succesiune.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016 a fost respins apelul declarat de către Tatiana Panaghiu și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 02 iunie 2016, Tatiana Panaghiu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu remiterea pricinii spre rejudecare.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu hotărârile instanțelor inferioare, deoarece circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost elucidate pe deplin, au fost încălcate sau aplicate eronat normele de drept material, iar erorile comise au dus la soluționarea greșită a cauzei încălcându-i drepturile și libertățile fundamentale.

Susține că instanța de apel a dat dovadă de inparțialitate și neobiectivitate, deoarece prin decizia emisă nu a dat răspuns pe marginea obiecțiilor formulate de ea în cererea de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii rezultă că, instanța de apel a expediat copia deciziei contestate în adresa recurentei (f. d. 106), însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia de către ultima.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Tatiana Panaghiu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Argumentul invocat de către recurentă precum că, instanța de apel a apreciat arbitrar probele, anexate la materialele dosarului, fapt ce a dus la încălcarea dreptului său la un proces echitabil nu poate fi reținut, deoarece la caz, instanța de apel a apreciat probele în corespundere cu exigențele art. 130 din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentul invocat în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanțele ierarhic inferioare, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Tatiana Panaghiu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Tatianeii Panaghiu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul Tatianeii Panghiu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic